

Grafiska veckningar

TEXT UUVE SNIDARE FOTO BENGT ARNE IGNELL

Eva Rodenius har utvecklat ett eget sätt att göra shibori på. Hon träcklar, klipper, kokar och isar. Och resultatet blir fantastiska kragar.

Eva Rodenius kan tillsammans med sin tvillingssyster sitta och handsy långa veck en hel natt bara för att hon, eller de båda, vill komma till en fest klädda i stråveckade blusar. Och handsydd, det är viktigt!

– Det är så meditativt, säger Eva. Antingen jag sitter ute i solen, framför tv-n eller på tåget. Och när jag syr tillsammans med syrran så pratar vi ju hela tiden, ända till morgonen om så skulle vara.

DET VECKADE tog Eva upp när hon gick en shiborikurs år 2009 hos Eva Lagnert på Konstfack i Stockholm.

– Jag provade lite pliktskyldigast på olika färgningstekniker, men var från början inriktad på den här veckningstekniken som skulle göra det lättare för mig att få fram de plisserade ytorna.

Tekniken är egentligen väldigt enkel. Man arbetar med syntetmaterial; polyester och polyamid. Träcklar tätt, tätt med björntråd över hela ytan, drar ihop så mycket det går och lägger tyget i kokande vattenbad i tio minuter. Under tiden gör man iordning ett riktigt kallt bad, gärna med isbitar i och slänger det heta tyget i det kalla badet. Chocken gör att plisseringen permanentas. Efter tio minuter tar man upp tyget, drar ut träckeltråden och vecken sitter där!

– Först visste jag inte hur jag skulle använda de plisserade bitarna, men så lade jag en bit runt halsen och där var det. En festkrag! Eller ett textilt halsband. Nu har jag gjort 30-40 stycken med olika grafiska motiv i svart-vitt. Till några har jag också gjort plisserade liv så att det blir som en liten överdel.

– Jag har tänkt mig att kragen kan följa med till jobbet – den tar ingen plats i handväskan. Så när jag har jobbat färdigt i min svarta T-tröja och ska gå på middag eller teater, tar jag bara på mig kragen och, voilà, jag är festklädd.

De svarta rundlarna och cirklarna då, undrar jag. Hur gör du dem?

Jo, här har Eva utarbetat en intarsialiknande metod. Rundlarna måste vara ovala när de sicksackas fast på tygremsan, för att efter veckningen se cirkelformade ut. Efter många försök blev det rätt proportioner. Samma sak med ringarna och de trappformade dekorerna. Eva syr fast dem med tät sicksack på maskin och klipper sedan upp bottenytan bakom för att det inte ska bli för klumpigt. Det skulle annars ge en ojämn veckning.

– Man kan jämföra det med en variant av molateknik, som finns i Guatemala och Panama, säger hon. Det är tidsödande, men jag älskar ju det tidsödande!

Nu har Eva Rodenius sakta börjat närma sig färgen. De nya kragarna har svart bottenytan med röda ringar och cirklar. Kanske ska också formerna utvecklas från enbart kragar till små jackor eller boleros.

EVA HAR EN GRUNDLIG TEXTILUTBILDNING från Konstfackskolan och har verkat som fri, vävande textilkonstnär sedan 1967. Genombrottet kom 1974 då hon visade föreställande trasmattevävar på galleri Doktor Glas i Stockholm. De handlade om pappa, mamma, barn.

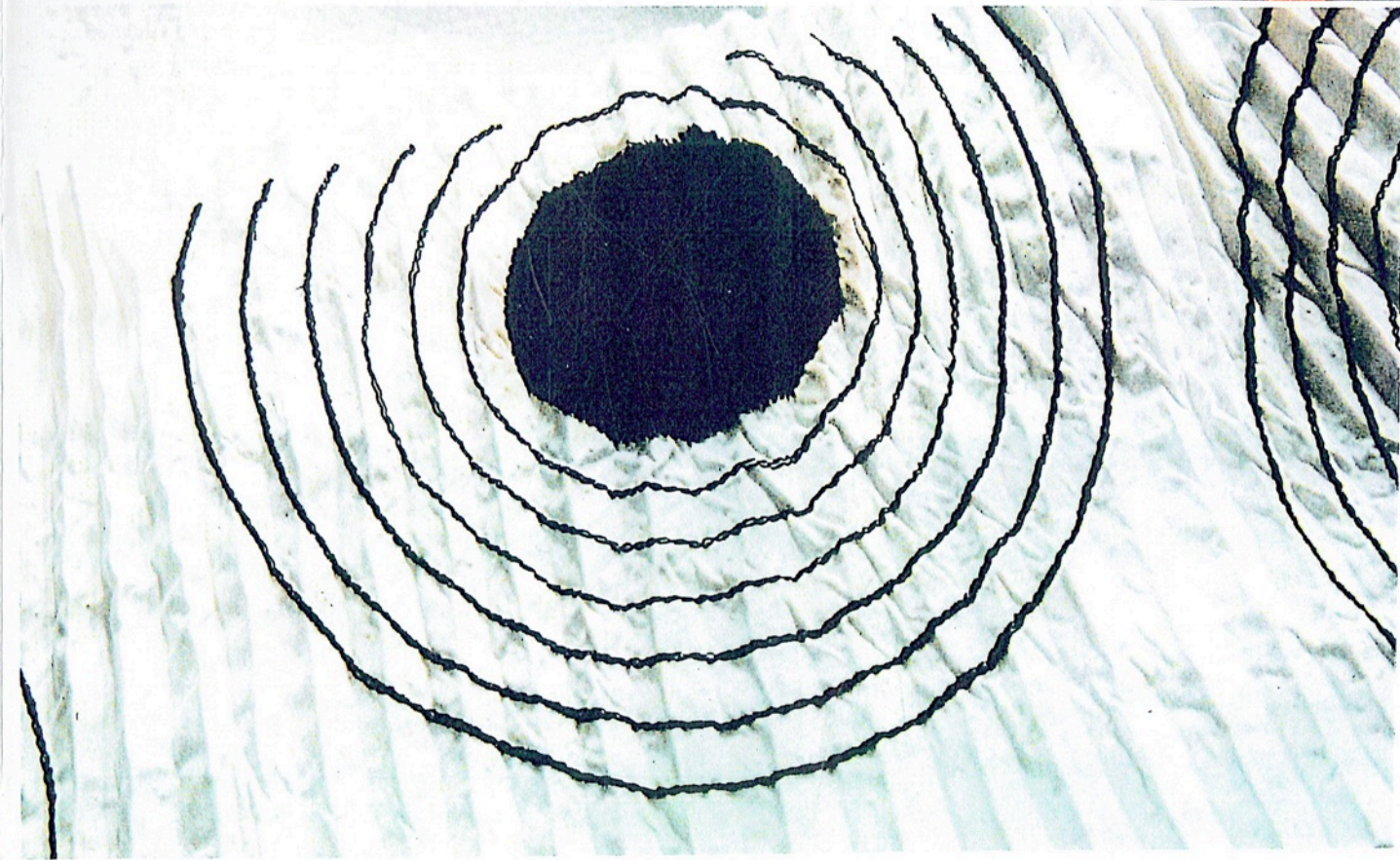
Sedan kom en serie *Hon och han*, mer lekfull men fortfarande vävda med trasor och lintråd. Många virvlade runt på snurror i en abstrakt rymd och kändes besläktade med ryska konstruktivister som Tatlin och Malevitj.

Så småningom kom Eva i kontakt med datavävning och fick en dator kopplad till sin breda vävstol av trä. Nu kunde hon mata in tusentals bindningar i en mönsterbank och plocka ut det hon behövde som bakgrund till de blomstervävar hon gjort de senaste tio åren.

Vävstolen, vitmålad, står just nu i Evas ateljé och ser ensam ut. För tillfället är det bara shibori som gäller och möjligheterna att utveckla denna teknik på Evas eget sätt.

Eva Rodenius träcklar och drar ihop det svarta tyget med röda rundlar på innan hon permanentplisserar.

VÄVMAGASINET 1/12

Permanentplisserade kragar och toppar i grafiskt svart-vitt.

Läs mer om Eva Rodenius i VM 3/07.